

Sygn. akt VI U 383/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Przewodniczący: Joanna Napiórkowska - Kasa

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2022 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy P. K.

przeciwko (...) w W.

z udziałem zainteresowanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

w związku z odwołaniem od decyzji (...) w W. z dnia (...) r. nr: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) r. nr: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu P. K. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 21 czerwca 2021 roku na okres 2 (dwóch) miesięcy do dnia 19 sierpnia 2021 roku.

Sygn. akt VI U 383/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku znak: (...) (...) w W. odmówił P. K. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 21 czerwca 2021 roku. W uzasadnieniu podał, że nie był on niezdolny do pracy po dniu 21 czerwca 2021 roku.

(decyzja z dnia 2 czerwca 2021 roku – a.r.)

Od powyższej decyzji P. K. wniósł odwołanie. W uzasadnieniu podał, że wnosi o przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego ponieważ był dalej niezdolny do pracy po wykorzystaniu zasiłku chorobowego.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS podał, że wnosi o jego oddalenie powołując się na argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2-2v)

W toku postępowania Sąd zawiadomił (...) Sp. z o.o. o toczącym się postępowaniu jako zainteresowanego. Spółka nie przystąpił do udziału w sprawie.

(postanowienie – k. 4)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący się jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o.

W okresie od 21 grudnia 2020 roku do 20 czerwca 2021 roku był niezdolny do pracy i za ten okres pobierał zasiłek chorobowy przez 182 dni.

(okoliczności niesporne)

Odwołujący się pracuje jako ładowacz przy wywózce odpadów. Jest to ciężka praca fizyczna.

W nocy z 20 na 21 grudnia 2020 roku doznał urazu kończyny dolnej prawej – złamania kości strzałkowej i piszczeli. W dniach od 21 do 24 grudnia 2020 roku był hospitalizowany, wtedy też wykonano operację repozycji odłamów kostnych i ich zespolenia gwoździem śródszpikowym. Po wypisie ze szpitala kontynuował leczenie w poradni ortopedycznej. Po zakończeniu leczenia wyczuwalna jest kostnina na wysokości złamania oraz blizna pooperacyjna. Nie ma ograniczeń ruchomości w stawach, porusza się obecnie wydolnie.

W dniu 21 czerwca 2021 roku u odwołującego brak jeszcze było pełnego zrostu kości piszczelowej. Brak zrostu pełnego kości piszczelowej stanowił przeciwwskazanie do ciężkiej pracy fizycznej. Pełen zrost kości uzyskano 20 sierpnia 2021 roku. Do pracy powrócił 24 sierpnia 2021 roku.

Po wykorzystaniu okresu zasiłkowego wynoszącego 182 dni rokował odzyskanie zdolności do pracy w ciągu 2 miesięcy od daty 21 czerwca 2021 roku. W dniu 21 czerwca 2021 roku i przez 2 miesiące od tej daty pozostawał niezdolny do pracy.

(opinie biegłego ortopedy M. G. – k. 10-13, k. 22)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii głównej i uzupełniającej sporządzonych przez biegłego ortopedy M. G.. W ocenie Sądu opinie te sporządzone przez biegłego były spójne co do ustaleń oraz zawierały logiczne wnioski. Żadna ze stron nie wносиła do nich uwag oraz o ich dalsze uzupełnianie. Sąd nie stwierdził również konieczności ich uzupełniania z urzędu, strony nie składały również wniosków o uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w następującym zakresie.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

W tej sprawie kwestią sporną było to, czy odwołujący od 21 czerwca 2021 roku pozostał dalej niezdolny do pracy, czy też odzyskał zdolność do pracy lub zaszły inne przesłanki nie pozwalające na przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd nie mając wiedzy medycznej w tym zakresie dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy M. G., który wskazał, że odwołujący powinien otrzymać dalsze świadczenie rehabilitacyjne na 2 miesiące liczone od daty 21 czerwca 2021 roku. Biegły ortopeda wskazał, że istnieją przesłanki do ustalenia prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na 2 miesiące od 21 czerwca 2021 roku. Zgodnie z ustawą zasiłkową (art. 11 ust. 5 w zw. z art. 22 ustawy zasiłkowej) jeden miesiąc równa się 30 dni. Celem świadczenia rehabilitacyjnego jest umożliwienie osobie niezdolnej do pracy kontynuowania leczenia lub rehabilitacji w sytuacji, gdy okres zasiłku chorobowego jest zbyt krótki do odzyskania pełnej zdolności do pracy. Odwołujący się po wykorzystaniu okresu zasiłkowego wynoszącego 182 dni w dniu 20 czerwca 2021 roku pozostawał dalej niezdolny do pracy. W dniu 20 czerwca 2021 roku nie doszło do pełnego zrostu złamanej kości

piszczelowej. Ze względu na charakter pracy (ciężka praca fizyczna) w tym dniu nie mógł podjąć zatrudnienia. Pełen zrost umożliwiający powrót do pracy uzyskano w dniu 20 sierpnia 2021 roku. Tak więc w okresie od 21 czerwca 2021 roku do 20 sierpnia 2021 roku pozostawał dalej niezdolny do pracy, a jego leczenie i dalsza rehabilitacja spowodowały, że odzyskał zdolność do pracy. W dniu 24 sierpnia 2021 roku powrócił on do aktywnej pracy zawodowej.

Reasumując Sąd uznał, że spełnione są przesłanki z art. 18 ust. 1 i 2 ustaw zasiłkowej i przyznał odwołującemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od 21 czerwca 2021 roku do 19 sierpnia 2021 roku z ogólnego stanu zdrowia, mając na względzie, że 20 sierpnia 2021 roku mógł on już wrócić do pracy.